

ОДЕСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ОДЕСЬКА ОБЛАСНА РАДА
УПРАВЛІННЯ КУЛЬТУРИ І ТУРИЗМУ ОДЕСЬКОЇ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ
ОДЕСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ЦЕНТР УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Лауреати премії ім. Р. Палецького 2010 року

ОДЕСА - 2010

ОДЕСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
УПРАВЛІННЯ КУЛЬТУРИ І ТУРИЗМУ

Н А К А З

№ 108 від 14.04.2010 р. м. Одеса

“Про обласну премію
ім. Р. Палецького 2010 року”

З метою збереження та розвитку народних худож-
ніх промислів, залучення широкого кола народних
майстрів Одещини до відтворення і популяризації
народно-ужиткового мистецтва

НАКАЗУЮ:

1. Одеському обласному центру української культури (Гончарова Н.С.) організувати та провести 16 квітня 2010 року в приміщенні ООЦУК (м. Одеса, вул. Польська, 20) в рамках Народної Академії творчості нагородження лауреатів обласної премії імені Ростислава Палецького та стипендіатів.
2. Затвердити склад журі (додається).
3. Начальникам відділів культури і туризму райдержадміністрацій та виконкомів рад міст обласного значення провести організаційну роботу щодо представлення оргкомітету (м. Одеса, вул. Польська, 20) творів майстрів та необхідної документації згідно з Положенням про премію ім. Р. Палецького.
- 3.1. Витрати на відрядження віднести за рахунок сторони, що відряджає.
4. Обласному центру української культури (Гончарова Н. С.) вжити організаційних заходів щодо роботи журі з проведення конкурсного відбору творів претендентів на здобуття премії, визначення та нагородження її лауреатів згідно з Положенням.
5. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника начальника управління Флорова Д.Д.

Начальник управління

Н.М. Бабіч

*“Людина не може без коріння.
Лише тоді їй спокійно і впев-
нено живеться на землі, коли
вона знає, що наслідує створе-
не до неї, що зв'язки ці не
обірвуться тому, що саме вона
ланка в ланцюгу людства”.*

Ростислав Михайлович
Палецький

10 січня 1932 року у селі Коханівка Ананівського району (тоді – Троїцько-го) у родині українських селян з'явився на світ Ростислав Палецький. Виплеканий серед мальовничої південної природи, Ростислав з раннього дитинства успадкував любов до народної творчості від своїх батьків. Його захоплення і збирання зразків ужиткового мистецтва, вивчення фольклору, пісенного та літературного багатства, міфології виплеснулися багатобарвною палітрою на білизну полотна.

Праця в колгоспі, в селі Троїцькому, не багато часу залишала для творчості. І все ж таки він продовжував займатись олійним живописом.

Перелом у творчості стався у 1967 році, коли на черговій виставці Палецький представив кілька аркушів, помережених орнаментами, а також яскраву декоративну композицію „Хліб”. Саме з того часу всю свою кипучу енергію і талант він спрямував виключно на вдосконалення та популяризацію троїцького стилю декоративно-прикладного розпису.

З часом на семінарах в Косові, Ко-

ломії, зустрічаючись з майстрами народного мистецтва, Палецький глибше усвідомив принципи художньої мови, ясніше побачив символіку кольору та орнаменту, почав їх захоплено вивчати на сорочках, писанках, рушниках. І активно, натхненно працював, створюючи величезні яскраві розписи, не менш, ніж десять аркушів на день.

Знання слов'янської міфології, літературного та фольклорного багатства, тонке розуміння народної символіки поєдналися в його творах з невичерпною фантазією простого селянина. Р.М. Палецьким було створено тисячі панно та серій картин за мотивами літературних творів, українських народних пісень та казок, за міфологічними і фольклорними мотивами, а також оспівували нелегку селянську працю та славні сторінки нашого героїчного минулого.

У 1970 році творчість Палецького була високо оцінена, і художник здобув високе звання „Заслужений майстер народної творчості України” за створення циклу картин „Життя”, „Квітка вічності”, „Лісова пісня”, „Хвала

рукам, що пахнуть хлібом" тощо. Згодом про цього самобутнього художника був знятий науково-популярний фільм „Нев'янучі барви", а київське видавництво „Мистецтво" готувало випуск альбому його розписів.

Будучи всебічно розвинутою творчою особистістю, Палецький не зацілювався на своїх досягненнях та творчих здобутках, а передавав свої вміння і талант однодумцям та численним учням. Саме тому він домігся, аби у селі було побудовано дитячу художню школу народних орнаментів, яку було урочисто відкрито у 1976 році. Знаменитим цей рік також був тим, що Одеський художній музей представив 50 троїцьким умільцям свої зали, де на виставкових стендах демонструвалися декоративний розпис і художня вишивка.

Але, нажаль, недовго сяяла зоря Ростислава Палецького на мистецькому небосхилі. Лише десять років вдалося йому присвятити популяризації народної творчості. Невдовзі

почалися гоніння та переслідування, цькування та навішування ярлика „націоналіст", що призвело до загадкової загибелі знаменитого художника 7 березня 1978 року.

Але створені Ростиславом Палецьким тисячі живописних декоративно-прикладних розписів, які збагатили українську культуру, продовжують приносити радість своєю життєстверджуючою аурою та самобутньою і невідомою красою.

Аби не дати забути народу геніїв своєї землі, Одеським обласним центром української культури разом з Інтелектуальним форумом „Україна" в березні 2007 року започатковано Премію імені Ростислава Палецького за визначний внесок у справу розвитку традиційного народного мистецтва. Ця Премія щорічно присуджується майстрам та пропагандистам народного мистецтва за роботи, що виділяються автентичністю та високою професійною майстерністю.

Р. Палецький.
„Гамалія"

Р. Палецький.
„Дочка Прометея"

СКЛАД ЖУРІ

по визначенню переможців
конкурсного відбору на
здобуття премії ім. Р. Палецького
(12 квітня 2010 року)

ПАСІЧНА Зоя Сергіївна,
член Національної спілки майстрів народного мистецтва України, Заслужений майстер народної творчості України, лауреат премії ім. Р.Палецького 2007 року, член НСХУ, голова журі

ГОНЧАРОВА Наталія Савівна,
директор Одеського обласного
центру української культури

КРАВЧЕНКО Анатолій Григорович,
член Національної спілки
художників України

ШТЕЛЬМАХ Валентина Сергіївна,
майстер народної вишивки
(м. Іллічівськ)

ПРОГРАМА

нагородження лауреатів
премії ім. Р. Палецького

16 квітня 2010 року
(м. Одеса, вул. Польська, 20)

11.00 — Відкриття виставки
лауреатів та стипендіатів
обласної премії імені Ростислава
Палецького

11.30 — Виступи голови
журі З.С. Пасічної, членів журі
Н.С. Гончарової та В.С. Штельмах,
зауваження щодо недоліків в
творчих роботах претендентів та
переможців конкурсного відбору
на присудження звання лауреата
премії ім. Р. Палецького

12.00 — Урочисте наго-
родження лауреатів обласної
премії імені Ростислава Палець-
кого 2010 року. Премії вручає
голова Інтелектуального форуму
Олексій Олексійович Козаченко

НАРОДНЕ— ЗНАЧИТЬ НАЦІОНАЛЬНЕ

*Роман КРАКАЛІЯ,
Заслужений журналіст України
("Чорноморські новини"
№046-047 від 24.04.2010 р.)*

Нещодавно в обласному центрі
української культури вручено
щорічні премії імені Ростислава Па-
лецького.

Він пішов з життя за не з'ясованих
досі обставин. Як багато інших укра-
їнських митців — згадаймо тут ху-
дожницю Аллу Горську, композито-
ра і співака Володимира Івасюка...
Це було характерною ознакою під-
невільної України: трактувати як
націоналізм мистецтво, що мало
яскраво виражені національні риси,
корінням своїм сягало праукра-
їнських глибин. Отже, будило на-
ціональну свідомість, національну
пам'ять, спонукало до роздумів.

Саме таким було і мистецтво Рос-
тислава Палецького. Ним захоплю-
валися, його уважно вивчали. Про-
те сам майстер жив у далекому селі
Троїцькому на Любашівщині, відшу-
кував талановитих дітей та навчав
учнів творчо мислити в річищі на-
ціонального орнаменту, бачити не
лише зовнішнє, а й уміти зазирнути
углиб.

Не можна сказати, що видатний
митець, заслужений майстер народ-

ної творчості України, по смерті був
приречений на забуття. Залишали-
ся учні — продовжувачі школи Па-
лецького, хоча твори його розсіяні
по приватних колекціях та музеях.
Інтерес до постаті мистця та його
творчості тою чи іншою мірою три-
ває.

Але справді неоціненну, дуже
важливу роботу з увічнення пам'яті
самобутнього художника провадить
Одеський обласний центр україн-
ської культури. 2007 року Центром-
спільно з Інтелектуальним форумом
було засновано щорічну премію
імені Ростислава Палецького «За
визначний внесок у розвиток тра-
диційного народного мистецтва».
Вона присуджується у кількох номі-
націях майстрам та пропагандистам
народного мистецтва за роботи, що
виділяються автентичністю та ви-
сокою професійною майстерністю.
Згодом було ініційовано випуск аль-
бому «Ростислав Палецький».

Мистецькою подією і справжнім
святом щоразу стає виставка творів,
відібраних вимогливим журі у різних
номінаціях. А що журі справді вимог-

ливе (і не лише тому, що зібралися фахові художники та глибокі знавці народного мистецтва), засвідчує той факт, що цього року лауреатами стали тільки двоє митців. Попри те, як відзначила, відкриваючи виставку, голова журі, заслужена художниця України Зоя Пасічна, «цього разу рівень учасників значно вищий від попередніх років, проте на загальному тлі ці двоє виділяються одразу».

А що ж інші? Іншим голова журі порадила «будити в собі енергію і творчий потяг» — попри безсумнівну майстерність.

Але самої майстерності сьогодні вже недостатньо. Можна зробити гарну річ, проте вона не матиме стосунку до народного мистецтва, якщо у ній неможливо простежити традицію. А з іншого боку, не варто повторювати вже кимось знайдене, дублювати кращі зразки. Є прекрасні майстри, у них треба вчитися, а не копіювати — навіть коли це дуже талановита копія.

Розмова у виставковій залі була цікавою та змістовною. А потім відбулося й саме нагородження лауреатів. Директор обласного центру української культури Наталія Гончарова дуже цікаво розповіла про життєвий і творчий шлях Ростислава

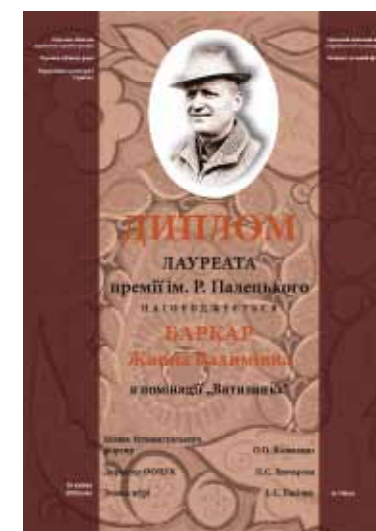
Палецького. А дипломи та пам'ятні подарунки вручав керівник Інтелектуального форуму Олексій Козаченко. Цього року на премію номінувалися майстри народної творчості з Балтського, Великомихайлівського, Любашівського, Іванівського, Кілійського, Білгород-Дністровського районів і самого райцентру та міста Одеси.

Хто ж став лауреатами премії імені Ростислава Палецького? Вони — вже відомі учасники виставок народної творчості. Це Жанна Баркар — керівник студії декоративно-ужиткового мистецтва «Витинанка» при Одеському міському палаці творчості дітей та учнівської молоді ім. Яші Гордієнка, та Валентин Перчун — майстер-кераміст з Білгорода-Дністровського, стипендіат премії 2007 року. Цього року, до слова сказати, ці іменні стипендії не присуджувалися.

Мистецьке свято завершили студенти художньо-графічного факультету Південноукраїнського національного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського, котрі показали свою майстерність у жанрі боді-арту — розпису по тілу — за мотивами українського народного декоративного розпису.

ЛАУРЕАТИ

БАРКАР
Жанна Вадимівна,
номінація *“Витинанка”*

Жанна Вадимівна Баркар — керівник студії декоративно-прикладного мистецтва «Витинанка» при міському Палаці дітей та учнівської молоді ім. Я. Гордієнка.

Роботи Ж. Баркар вражають своєю досконалістю. Жодної зайвої рисочки, чистота ліній, кожна робота довершена. «Пісня в папері», «Мережане саяво», «Мелодія душі», «Павутина, заплутана

“На Івана-Купала”, витинанка

“Несе Галя воду”, витинанка

в росах», — ось як поетично називають витинанку ті, хто хоч раз мав змогу побачити цю красу, хто зрозумів її простоту і велич водночас, це мистецтво, що має глибокі й багаті традиції, в ньому втілено вічні символи природи, колективний досвід пізнання світу та багатство фантазії нашого народу. Запрошуємо всіх поринути у загадковий, тендітний світ витинанки і насолоджуватись розмаїттям творчої уяви й фантазії художниці.

"Храм", витинанка

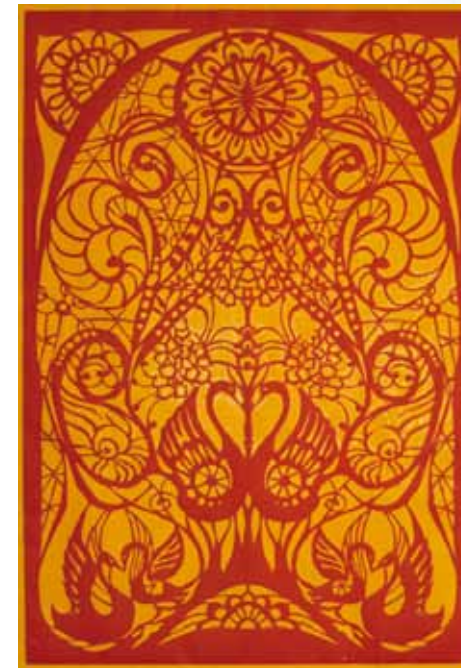
"Морські візерунки", витинанка

"Парасолькові дерева", витинанка

"Храм. Купола", витинанка

"Пташині танці", витинанка

"Жнива", витинанка

"Проводжала мати", витинанка

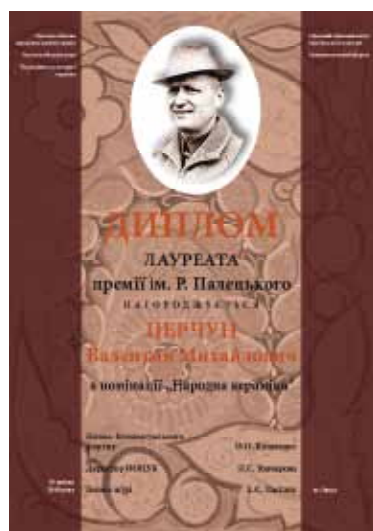
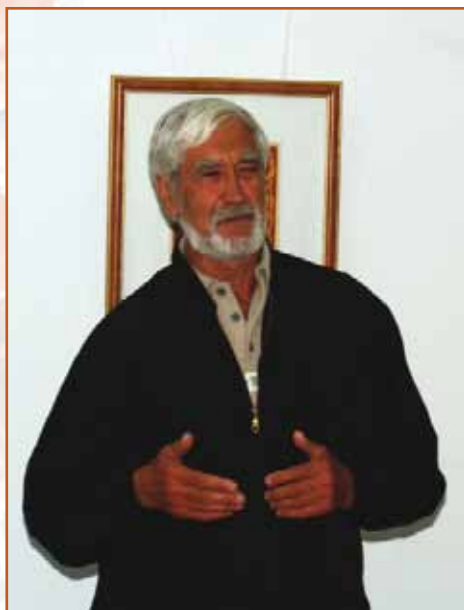

"Зелені свята", витинанка

"Коти-хитруни", витинанка

ЛАУРЕАТИ

ПЕРЧУН
Валентин Михайлович,
 номінація
"Народна кераміка"

Валентин Михайлович Перчун – майстер-кераміст з м. Білгород-Дністровського, стипендіат ім. Р. Палецького 2007 року. Особливість його робіт полягає в тому, що майже у всі ви-
 робки закладена тематика укра-

їнського народного фольклору. І тарілки, і картинки, і свищики, і будь-які інші фігурки несуть у собі позитивний заряд авторського світосприйняття, від них віє щирим теплом, добротою та вдалим українським жартом...

Талановиті майстри Одещини своєю творчістю оспівують невичерпний, натхненний світ бажань, настроїв, мудрості, який виливається в розмаїття барв, кольору та сонячної життєдайності. Перенесені у мистецькі витвори почуття, радують і будуть радувати шанувальників української народної творчості.

СЦЕНАРИЙ

УРОЧИСТОГО НАГОРОДЖЕННЯ

ПЕРЕМОЖЦІВ ПРЕМІЇ

ІМ. Р.ПАЛЕЦЬКОГО

Ведучий – Весна 1932 року. Українська природа пишалася своєю красою. Ясна блакить південного неба і соковита зелень, переливаючись на щедрих квітах барвистих квітів, позолочена сонцем, зливалися у своїй віковій гармонії. По вулиці йшов молодий хлопець. Виплеканий серед мальовничої природи одеського краю, Ростислав з раннього дитинства успадкував любов до народної творчості від своїх батьків. Його захоплення і збирання зразків ужиткового мистецтва, вивчення фольклору, пісенного та літературного багатства, міфології виплеснулися багатобарвною палітрою на білизну полотна. Спочатку це були рідні пейзажі та натюрморти, виконані аквареллю та олівцем. Після закінчення Одеського ремісничого училища хлопця рекомендували до Художнього училища ім. Грекова і він, навіть, почав там займатись... Але долею його життя стали інші справи.

У тридцятип'ятирічному віці Ростислав Палецький на черговій обласній виставці представив яскраву декоративну композицію „Хліб”, завдяки чому зарекомендував себе як справжній майстер

народного декоративного розпису. Спочатку сюжети його картин вбачаються стихійними – квіти, листя. Потім відчуваєш, що мовою квітів та мовою кольору автор ніби розкриває якісь образи, події, свої думки.

У 38 - художник здобуває почесне звання „Заслужений майстер народної творчості України” за створення циклу картин „Життя”, „Квітка вічності”, „Лісова пісня”, „Хвала рукам, що пахнуть хлібом”. Згодом про цього самобутнього художника був знятий науково-популярний фільм „Нев'янучі барви”, а київське видавництво «Мистецтво» готувало випуск альбому його розписів.

У 1976 році нарешті збувається заповітна мрія Ростислава Михайловича. У селі Троїцькому Любашівського району відкрився Центр фольклору та народних умільців «Перлини степу» під його керівництвом. Будучи всебічно розвинутою творчою особистістю, він не зацікалювався на своїх досягненнях та творчих здобутках, а передавав свої вміння і талант однодумцям та численним учням.

Була знову весна. І прийшла біда. Вона завжди приходила не-

сподівано, приходила тоді, коли її не чекають. 7 березня 1978 року за загадкових обставин гине Ростислав Палецький. Весна. Чорна весна. Їх було вже багато таких чорних весен: Алла Горська, Володимир Івасюк, Ростислав Палецький.

Люди, які своєю творчістю пробуджували народну свідомість, безжально викриваючи тодішній режим. Через всю творчість майстра декоративного розпису Ростислава Палецького червоною ниткою проходить любов до своєї Батьківщини, переплітаючись з сюжетами волелюбних творів Тараса Шевченка і Лесі Українки.

(«Балада» у виконанні Олександра МЕЛЬНИЧУКА)

Думи

*Знову слова полум'яні
В рими весняні збираю,
Гей надвечір'я багряні,
Вас я в садочку чекаю.*

*Тихо колишеться рута,
Квіти ромену палають,
Юність моя незабута,
Думи крізь даль пролітають.*

*Думи могутні, крилаті,
Пройдешне виразно бачу,
Марево серця багаті,
Нині сміюсь я і плачу.*

*Думи з людиною йдете,
З ранку й до самої ночі,
Біль і відряду несете,
Поки й закриються очі.*

Р. ПАЛЕЦЬКИЙ (28.01.1972 р.)

Ростислав Палецький прожив коротке, але натхненне життя. Ним було створено тисячі панно та серій картин за мотивами літературних творів, українських народних пісень та казок, за міфологічними і фольклорними мотивами. Але багато фактів з його життя так і залишилися невідкритими. Так, наприклад, мало хто знає, що досі в селіщі Ананьївського району живе його рідний брат, який, до речі, теж малює, примірники його робіт зберігаються в Ананьївському краєзнавчому музеї.

Зовсім нещодавно були знайдені щоденники Ростислава Палецького. Ці матеріали дають

Р. Палецький.

“Колос життя”,

декоративний розпис

можливість пізнати неординарну постать майстра не тільки, як художню особистість, а й як просту людину з її почуттями та переживаннями. Ось ще декілька рядків з його віршів.

(«Імпровізація» у виконанні Олександра МЕЛЬНИЧУКА)

До Музи

*Де ти Музо легкокрила
Чом мене забула
Чи літять уже не сила
Чи в гаю заснула?*

*Або може десь блукаєш
Шляхом серед поля
Або в хмарах десь гуляєш
Жартівлива Доля.*

*Бо забула геть стежину
до моєї хати
Оттак кидають дитину
Щоб турбот не мати.*

*Музо, Музо, повернися
Серцю дай відряду
Пригорнися, усміхнися
Щоб забув я зраду.*

*Хай Натхнення запалає
Кровчо молодого
І про Щастя заспіває
Десь в гаю з тобою.*

Пісня «Духмяна ніч», виконує лауреат Міжнародних конкурсів Олена ТАРКАНОВСЬКА

Життя Ростислава Палецького продовжується у його творах, в його учнях та послідовниках.

Голова громадської організації «Інтелектуальний форум» Олексій Олексійович КОЗАЧЕНКО

Відкриття виставки лауреатів премії ім. Р. Палецького 2010 року

Співає лауреат Міжнародних конкурсів Олена ТАРКАНОВСЬКА

Глядачі уважно слухають розповіді ведучої про життя і творчість Р. ПАЛЕЦЬКОГО

Зоя ПАСІЧНА та Роман КРАКАЛІЯ обговорюють проблеми розвитку народного мистецтва на Одещині

За участь у конкурсному відборі нагороджується Г.В. КРАВЧЕНКО (м. Одеса)

І зараз на території села Троїцьке працює Будинок народної творчості і з кожним роком збільшується кількість небайдужих до декоративного розпису людей.

Саме тому, у 2007 році Одеським обласним центром української культури спільно з громадською організацією «Інтелектуальний форум» було започатковано премію ім. Ростислава Палецького «За визначний внесок у справу розвитку традиційного народного мистецтва».

Ми раді вітати сьогодні засновника премії голову громадської організації «Інтелектуальний форум» Олексія Олексійовича Козаченка. Людину доброї душі, який не залишається небайдужим до справжніх духовних цінностей, активно підтримуючи мистецькі, творчі, наукові колективи, обдаровану молодь. Народився і виріс Олексій Козаченко в селищі Ширяєве на Одещині. Змалечку засвоїв чесноти селянства, які на його погляд є базисними поняттями. Кому ж як не йому відроджувати народні традиції, адже він – визнана особистість, успішна та небайдужа людина. Дозвольте від нас усіх завдячити Вам і побажати сил і наснаги, любові і добра, для Вашої сім'ї добробуту і злагоди.

*Немає в світі міри доброти.
Як не існує виміру любові.
Хтось пробує їх рахувати грішми,
Хтось краплями справжнісної крові.
Хтось пише мемуари про добро,*

А хтось вигадує про нього вірші.
Але збагнуть не можуть все одно –
Святі вони чи просто грішні.
В бажанні виділятися з юрби,
Скоріш за все немає доброти.
І найчастіше справжнє почуття
Ми плутаємо з кіпою сміття.

Але, є люди, що за славою не пнуться
За нагородами теж вони не б'ються
А просто добре роблять свою справу
Й виходить все у них на славу!

Для інших свято створюють вони,
І творчості натхнення додають.
Піклуються за ближнього завжди –
У цьому їхня справжня суть.

Від тих, кому сьогодні помагаєте
Ми кажемо Вам дякуємо всі
Хай сили і здоров'я вистачає
Робити добрі справи на землі!
Нехай Вам, пане Олексію
Життя дарує тільки гарні дні.
Хай плани збудуться,
а сподівання справдяться
Сьогодні, завтра і завжди!

Пісня «Доля» у виконанні Олени ТАРКАНОВСЬКОЇ

Для нагородження запрошуємо Олексія
Олексійовича Козаченко

Народна творчість оживає не
тільки на полотнах, а й у сучас-
ному мистецтві боді – арту, яке
сьогодні демонструють студенти
художньо – графічного факуль-
тету Південноукраїнського Наці-
онального педагогічного універ-
ситету. По закінченню заходу всі
бажаючи зможуть залишити згад-
ку про нього на своєму тілі у фор-
мі елементів народного розпису.

(вручається подяка ПНПУ ім. К.Д. Ушин-
ського)

О.О. КОЗАЧЕНКО нагороджує самодіяль-
ного майстра з художньої обробки де-
рева П.В. ГЛЕБОВА

Подяка за участь вручається зав.ка-
федрою образотворчого мистецтва
художньо – графічного факультету
ПНПУ ім. К.Д. Ушинського С.Д. МУНТЯН

Боді-арт студентів художньо – графіч-
ного факультету ПНПУ ім. К.Д. Ушин-
ського

Студенти художньо – графічного фа-
культету Південноукраїнського Націо-
нального педагогічного університету
ім. К.Д. Ушинського

О.О. КОЗАЧЕНКО нагороджує Марію ВЕ-
ЛИЧКО, номінація "Народна іграшка"
(с. Петрівка Білгород-Дністровського
р-ну)

Нагороджується лауреат премії
ім. Р. Палецького майстер-кераміст
В.М. ПЕРЧУН (м. Білгород-Дністровський)

Цього року на Премію номі-
нувалися майстри декоратив-
но – прикладного мистецтва
Одещини з Балтського, Велико-
михайлівського, Любашівського,
Іванівського, Кілійського, Білго-
род –Дністровського районів,
м. Одеси та Білгород – Дністров-
ська.

Премія ім. Ростислава Палець-
кого кожен рік відкриває нові
імена в народному ужитковому
мистецтві. Ми раді, що в цьому
році в конкурсі взяли участь і
зовсім юні майстри. Це Любов
Машлевська (м. Кілія), яка довела,
що фізичні вади не можуть стати
на заваді творчості душі, Марія
Величко (с. Петрівка Білгород-
Дністровського р-ну), яка, виго-
товляючи свої ляльки, проводить
цілу дослідницьку роботу, Світ-
лана Аднашкіна та Ірина Страд-
ник - вихованці Одеського ди-
тячого будинку-інтернату для
дітей-інвалідів м. Одеси.

(вручаються подяки дітям)

І, нарешті, найголовніші наго-
роди цього року.

У номінації «Витинанка» Лау-
реатом премії ім. Ростислава Па-
лецького стає Жанна Вадимівна
Баркар (м. Одеса).

У номінації «Народна керамі-
ка» Лауреатом премії ім. Р. Па-
лецького стає Валентин Михай-
лович Перчун.

О. ТАРКАНОВСЬКА «Україна»

Матеріали підготували:
Димова А.І.

Редактор:
Самедова О.О.

Фото:
Федорчук Ю.М.
Димова А.І.

Відповідальна за випуск:
Савіна Л.Ф.

Одеський обласний центр української культури, м. Одеса, вул. Польська, 20
т / ф: (048) 760-19-26, т.: (048) 711-78-50, 760-19-25, 760-19-27, 722-10-13